

Nedovoľme nepriateľovi vchádzať na naše územie

Ale to nepovedal preto, že mu šlo o chudobných, ale preto, že bol zlodej, a pretože mal pokladničku a brával z toho, čo do nej vkladali.

J 12,6

Cesta človeka, žijúceho s Ježišom, sa niekedy veľmi rozšíri, a to niekedy až tak, že dovedie do smrti. Výstražným príkladom v tomto je Judáš. Je to veľmi zvláštne, ale človek, žijúci pri Ježišovi, sa môže tiež dostať do problémov. Väčšinu problémov kresťanov spôsobuje hriech. A inak to nebolo ani pri Judášovi. Jeho problémom bola láska k peniazom a z toho pokušenie, ktoré prerástlo do porušenia jedného z Božích prikázaní, a to: „Nepokradneš!“ Milovanie peňazí sa stalo akoby jeho závislosťou a pre peniaze bol schopný zraďiť aj priateľa. Asi ani nevedel, čo všetko má v Ježišovi. Nevedel, ako to všetko skončí a už vôbec nevedel o slávnom pôsobení jeho učeníkov po zmŕtvychvstaní toho, ktorého zradil. Nevedel nič o Božom pláne. Jeho zrada ho nakoniec dovedla k smrti. Obesil sa. Tragický koniec jedného z Ježišových učeníkov.

Keď premýšľam o udalostiach posledných dní, uvedomujem si naliehavosť výzvy Božieho ľudu k tomuto výstražnému príkladu zrady. Čo všetko na nás číha. Vieme z Božieho slova, že lev obchádza okolo nás a hľadá, koho by zožral. Začína to vždy maličkosťami. Tak napr. niekto ide a vloží do automatu 10 korún. A vyhrá 100. Zapáči sa mu to a skúša ďalej. Po niekoľkých mesiacoch, ba možno aj rokoch zrazu zistí, že je závislý. A takto to môže byť v rôznych oblastiach nášho života. Peniaze, práca, alkohol, sex a pod. Začína to v malom, a preto nás Božie slovo vyzýva, aby sme pochytili malé líšky, ktoré nám kazia vinice, ktoré kvitnú (Veľpiešeň 2,15).

Milí súrodenci! Dávajme pozor na seba, ale aj jeden na druhého. Lev stále obchádza okolo a ponúka nám pár korún, aby sme si vzali. Ponúka nám to, čo nás na chvíľu poteší a dá nám, po čom snáď aj túžime, ale nakoniec nás oklame tak, že nás zabije. Viď výstražný príklad Judáša. Modlime sa, aby takýchto hrobov nebolo, alebo boli len výnimkou.

Pomáhajme jeden druhému a nedovoľme nepriateľovi vchádzať na naše územie, ktoré sme dali Bohu a patrí len jemu. A keď sa už taká vec stala, buďme ako Abrahám, ktorý šiel a vzal si späť to, čo ukradol nepriateľ. Majme odvahu Božích bojovníkov. Nech je v tom víťazstve oslávený náš Pán Ježiš.

Vojtech Sirkovský

ODOLÁVAJ KAŽDÉMU POKUŠENIU

A PRÍLEŽITOSTI NA HRIECH.

VYHÝBAJ SA TAKÝM ĽUĐOM,

KTORÍ ŤA PRIVÁDZAJÚ

DO POKUŠENIA,

ALEBO SÚ SAMI POKÚŠANÍ.

MAJ NA PAMÄTI,

ŽE AJ TÁ NAJSTUDENŠIA VODA

SA ZOHREJE,

KEĎ JU DÁME BLÍZKO K OHŇU.

BREVIÁR JOHNA WESLEYA

spoločná fotografia zo školenia v Seredi

Chcem cirkev, ktorá...

Žd 12, 1- 4; 12-14

Musím sa priznať, že sú obdobia, kedy intenzívne prežívam zápas o neupadanie na mysli, keď premýšľam nad našou cirkvou. Syndróm malosti a pomalého rastu vie byť ubíjajúci. Hovorím si vtedy, načo to je dobré? Dá sa len máločo robiť, lebo tých zopár, ktorí sú ochotní sa ľahko vyčerpať. Ľudia, ktorí k nám prídu, sú ľahko odstrašení tým, že ich je hneď vidno v tom malom dave. Pri väčších projektoch narážame na finančné a personálne ťažkosti. Stojí to snaženie vôbec za to?

Uvedomila som si, že keď prichádzajú také myšlienky, vôbec nie sú konštruktívne, skôr depresívne, je to preto, že zabúdam na toho, kto išiel pred nami a svojím príkladom nám ukázal, že pokiaľ sa deje vôľa Božia, okolnosti môžu byť proti nám, ale my nesmieme padať na mysli. Verše 2-3 hovoria.... *Hľadme na Ježiša, On niesol odpor hriešnikov, ale vytrval do konca.*

Tak sa pýtam, čo máme robiť? Ako viesť a smerovať túto cirkev, aby sme podľa verša 12 *vzpružili ochablé ramená a podlomené kolená*. Čo človek očakáva od cirkvi, ako môže byť vzpruhou pre životy jednotlivcov, ktorí prichádzajú?

Nedávno som čítala zamyslenie od Dr. Moora pre United Methodist Communications a veľmi sa mi páčilo, čo tam napísal. Prepožičiam si teraz od neho tri myšlienky, tri veci, ktoré chcem od cirkvi:

1) **Chcem cirkev, ktorá sa dotýka môjho srdca a napína moju myseľ.** Teda chcem cirkev, ktorá spája srdce a hlavu. Niektoré cirkvi zdôrazňujú srdce na úkor hlavy, iné zase naopak. My veríme, že Boh mocne koná práve tu a teraz, dotýka sa ľudí a spôsobuje, že ich srdcia sa zahrejú (ako u Wesleya). Ale dávame aj veľký dôraz na vzdelávanie. Povolanie k učeníctvu, je povolanie k učeniu sa. Teológia predstavuje milovanie Boha svojou mysľou. Vzdelávanie vyžaduje veľa usilovnej práce, musíme sa niečomu venovať, aby sme to dobre pochopili, potrebujeme byť disciplinovaní, študovať. A tak je to aj s našou vierou. Potrebuje napnúť, rozťahnuť svoju myseľ,

2) **Chcem cirkev, ktorá ma prijíma takého, aký som a zároveň ma povzbudzuje, aby som bol lepším.** Všetci potrebujeme povzbudenie. Život vie byť pekne komplikovaný, prežívame rôzne tlaky, problémy, sklamania. Ale náš Boh, je Bohom prijatia a povzbudení. A to potrebujeme ľuďom hovoriť. Tu si prijatý, tu si milovaný, pomôž nám byť nástrojom Božieho prijatia a lásky pre ďalších ľudí.

3) **Chcem cirkev, ktorá sa schádza k oslave a potom sa rozíde k službe.** To pekne vyjadruje príbeh Hory premenenia. Šimon Peter chcel ostať tam a naveky sa radovať z vzácnnej chvíle. Ale ostatní učeníci sa medzičasom dole snažili vyliečiť chlapca, ktorý mal záchvaty, lenže to nevedeli urobiť. Nemali moc, neboli na hore. Ježiš išiel na horu oslavovať, ale potom zmocnený touto skúsenosťou prišiel opäť dole a uzdravoval, pomáhal, slúžil. Taká má byť cirkev, schádzať sa k oslave Boha a potom v moci Krista ísť slúžiť svetu.

Milí čitatelia, tieto slová sú na zamyslenie pre nás všetkých, ktorí tvoríme ECM. Myslíme na to, aby sme boli cirkvou, ktorá prináša dotyk srdcu, ale aj napnutie mysle, ktorá prijíma ľudí takých, akí sú, ale im aj pomáha nie len sa radovať a uctievať spolu Boha, ale aj prekonávať svoje slabosti, slúžiť a sprostredkovať ľuďom okolo nás Božie prijatie. Verím, že ak toto budú ľudia prežívať v našej cirkvi, čo je chromé ozdravie, ramená a kolená budú vzpružené.

Lenka Procházková

Ako zaháňať strach a starosti

Nedávno zaznelo v duchovnom zamyslení v rozhlas, že podľa posledného sociologického prieskumu na Slovensku až 60% obyvateľov žije s pocitom nespokojnosti, ukrivdenosti a neistoty. A podľa psychologického prieskumu mnohí sa vraj priam desia negatívnych psychických stavov, ktoré sa začínajú na písmeno S. Je ich sedem – číslo plnosti:

strach, stres, starosti, skleslosť, samota, staroba a smrť.

Sú to naozaj veľmi rozšírené pocity, ale niekedy aj veľmi depresívne, ba až ubíjajúce duševné stavy.

Priznávam sa, že aj mňa raz premohli starosti natoľko, že mi odháňali spánok, a v jednu nespavú noc, keď som úpenlivo prosila Pána, aby odňal z mojej mysle chmúrne myšlienky a vrátil mi pokoj, Duch Boží mi vnukol celkom opačný sled pocitov, začínajúcich sa na písmeno „S“:

**Smrťou Syna, Spasiteľa sveta,
Smrťou sebe, svojmu sebestvu,
sebaľútosti, sebeláske,
stáva sa slaboch silným, svätým stvorením.
Stojí na skale, sýti sa Slovom,
spolieha sa na Svätého Ducha,
stáva sa soľou zeme,
svetlom sveta.
Svieti spokojnosťou,
služi skleslým,
sype striebro súcitu, smeruje do slávy.**

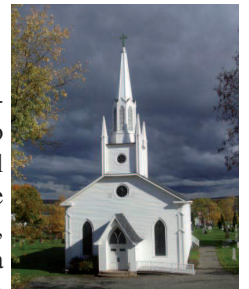
A slávne je to, že to nie je slogan zo slabých slov na „S“, ale slastná skúsenosť spaseného skeptika, čo stále skúma svoje svojvoľné srdce, snaží sa o svätosť, svedčí o sile Stvoriteľa sveta a v slabostiach i súženiach slávi svojho Spasiteľa.

R. Dvořáková, Rozsievateľ 10/05 uverej. s povolením

Šunka a chrám

Šalamúnovi sa dostala veľká milosť, že postavil Hospodinovi nádherný chrám. Ako to bolo možné? Tak, že pre tento podnik získal celý národ, ktorý „celým srdcom ochotne obetoval“. Veľké veci sa podaria len tam, kde je takéto nadšenie. V zboroch, kde sa nedávajú ani desiatky, lebo že to by bolo vraj zákonníctvo, a kde si naopak nekladú otázky, čo dajú na desiatky, tam ťažko čakať aj duchovný pokrok. U nás bol jeden brat, ktorý sľúbil na slávnosť celú šunku pre hostí. Ale potom mu Satan povedal, aby dal len polovicu, lebo ide žatva a čo dá robotníkom? Potom však povedal: „Čuš, Satan, lebo keď nie, tak dám dve šunky“. Stal sa ochotným darcom a Pán ho požeňal.

L. Fazekáš (Heslá 2003)

BUĎ VODCA, A NIE ŠÉF

Šéf núti svojich ľudí – vodca ich inšpiruje.
Šéfovi záleží na autorite – vodcovi na dobrovoľnosti.
Šéf vyvoláva strach – vodca vyžaruje lásku.
Šéf hovorí „ja“ – vodca hovorí „my“.
Šéf ukazuje na chyby – vodca ukazuje, čo je chybné.
Šéf prikazuje urobiť – vodca ukazuje, ako to treba urobiť.
Šéf vyžaduje rešpekt – vodca má rešpekt.
Teda buď vodcom, nie šéfom.

Autor neznámy

V týchto dňoch sa mi dostal do rúk starý uterák, ktorý som už asi polstoročie nepoužívala. V rožku vyšitá značka vyvolala vo mne spomienky:

Na príchod do Bratislavy v roku 1950 do podnájmu na Dunajskej, potom do bytu na Drevenej, sťahovanie do Dúbravky a do Lamača v súlade s Božou vôľou podľa toho, ako sa rodina rozrastala a zasa zmenšovala. Až napokon už sama do garsónky na Račianskej, kde som veľmi spokojná a šťastná spolu so svojím Otcom, Pánom a Spasiteľom, napriek danému zdravotnému stavu. Vyznávam spolu s Jóbom: Či len dobré budeme prijímať od Boha a zlé nie?

Čo to má však spoločné s uterákom? Vtedy na začiatku v podnájme som si musela dávať prať bielizeň. V pracovni zvykli na každý kus vyšit ručne značku, pozostávajúcu z písmena a čísla, aby sa bielizeň nezamenila s inou zákazníčkou. Dostala som značku R 93. Čo je na nej čudné? To, že je to moja terajšia adresa!

Nie sú Božie cesty nevyspytateľné a jeho láska nekonečná? Mal so mnou svoje úmysly oveľa skôr, ako som ho spoznala. Prijal ma za svoje dieťa už v lone mojej matky a stará sa o mňa a usmerňuje ma po celý môj život. Viedol ma svojou cestou bezpečne. A doveďie až do svojho kráľovstva. Vďaka mu za všetko! „Preto nestráčajme dôveru, lebo bude bohato odmenená“ (Hb 10,35 – ekumenický preklad).

M.Z.

1Korin. 13 Matkina verzia hymny lásky

...keby som hovorila jazykmi vzdelaných a psychiatrov, a nemala by som lásky, bola by som len cvendžiacim kovom a zvučiacim zvonom.

... a keby som mala dar plánovania detskej budúcnosti a chápania všetkých tajomstiev detskej mysle, a dobre sa vyznala v dospievajúcich, a keby som mala všetku možnú vieru vo svoje deti, takže by som vedela prenášať hory ich pochybností a strachov a nemala by som lásky, nič nie som.

...a keby som venovala všetok svoj majetok na jedlo a správnu výživu (vitamíny a iné), a keby som svoje telo vrhla do namáhavej práce a nemala by som lásky, nič mi to neprospieva. Láska má trpezlivosť so zlým dieťaťom a správa sa k nemu citlivo.

Láska nežiarli, ak sa dieťa túži presťahovať k starej mame, „lebo ona je tá dobrá“.

Láska sa netrápi tým, aby na dospievajúceho zapôsobila väčšími vedomosťami.

Láska sa doma dobre správa, nekoná sebecky, alebo s komplexom martýrstva, normálne detské správanie ju nedokáže len tak ľahko vyprovokovať.

Láska nezlahčuje hriech v živote dieťaťa (ani jej vlastný), ale sa raduje, keď prichádza k poznaniu pravdy.

Láska nezlyhá. Prijemné prostredie – raz zlyhá, dokonalá komunikácia medzi rodičmi a deťmi – raz skončí, dobré vzdelanie – raz stratí význam.

Keď sme boli deti, hovorili a konali a chápali sme ako deti, ale teraz, keď sme sa stali rodičmi, musíme konať zrelo.

Teraz zostáva viera, nádej a láska. Toto troje je v domácnosti potrebné.

Viera v Ježiša Krista, večná nádej pre budúcnosť dieťaťa a Božia láska rozliata v našich srdciach, ale najväčšia z nich je láska.

Z internetu Henrieta

25. augusta v ranných hodinách sa tri sestry zo Slovenska vybrali na štvordňový pobyt do Feketiću v Srbsku. Bolo to stretnutie žien väčšinou z metodistickej cirkvi pod názvom „Boh je láska. A Ty?“ Prišli tam aj sestry zo Švajčiarska a jedna sestra z USA, ako i záujemkyne zo všetkých vojvodinských zborov. Programu sme sa zúčastňovali pravidelne, a vo štvrtok sme viedli ranné modlitby a mali príspevky vo svedectvách. Okrem raňajších modlitieb, doobeda bývali pravidelné prednášky a práca v skupinách, poobede voľno, ale aj ručné práce, burza, ukážky z Bolívie, mnohé piesne, a záverečná bohoslužba s Večerou Pánovou a vyslaním do ďalšej práce. Stretnutie bolo ako oddychom, tak aj veľkým povzbudením a posilnením pre všetky sestry. Nadviazali sme nové známosti a modlíme sa za sestry, s ktorými nás spojila hra s biblickými veršami. Bola to krásna skúsenosť a tešíme sa na ďalšiu takúto príležitosť - nie len v Srbsku, ale kdekoľvek, kde nás Pán povedie.

Kornélia Francisty

Rodičia, na slovíčko

Veľa rodičov narieka: „Jednoducho nemám čas.“ Úprimnejšie by bolo povedať: „Neviem si nájsť čas“ alebo „Nesprávne som si čas rozdelil.“ Nech tvoje dieťa cíti: „Môj otec, moja mama na mňa majú čas.“

Objatie, bozk a vety ako „Mám ťa rád“ zanechávajú hlboký dojem.

Povedz dieťaťu úprimne: „Mám ťa rád. Sme radi, že ťa máme.“

Dieťa potrebuje s rodičom tráviť čas, keď sa od neho nič neočakáva.

Chvilu, keď budú spolu ako priatelia:

Bez napomínania, opravovania a výchovných cieľov.

Kto má deti, potrebuje pohár plný múdrosti, sud plný chytrosti a celé more trpezlivosti.

STRÁNKA PRE MLÁDEŽ

SPRÁVY Z DOMOVA

Pohľad z kamery

Ahojte, tu je moje svedectvo o pikniku 13. 9. 2008 v Častej, na ktorom sme všetci prežili nefalšovanú radosť, nespútanú slobodu, detské nadšenie... ☺ Bolo to super! Rád som sa na vás pozeral. V hľadáčku mojej kamery som videl všetko to, čo tak bytostne potrebujeme. Jeden druhého a radosť. Inak presne o tomto je kráľovstvo nebeské, ktoré je medzi nami a spočíva v pokoji, radošti a spravodlivosti v Duchu Svätom...pamätáte sa? Tomu hovorím miesto, kam sa radi vrátime. To je to miesto, kam budú chodiť tí, ktorých náš Pán povolá zo sveta. Všimli ste si ich na pikniku? Obzerali sme sa a pýtali v duchu: „Odkiaľ prišli? Kto ich zavolať?... Pán ich zavolať. Prečo? Odpovedzme si každý sám.

Možno, že si niekto povie: „Bol tam ale skvelý gulášik!“ Druhý by mohol povedať: „To boli ale skvelé hry! Konečne som sa vyjašil.“ Naše deti by možno namietali: „To bábkové divadlo sa nám zdalo príliš krátke!“ Ja by som sa možno spýtal: „Prosím vás, vie tu niekto rozmasírovať kľč na ruke?“ ☺

Na tomto pikniku sme jednoducho žili a radovali sa pred Pánom. A radovať sa pred Pánom je to isté, ako ho uctievať. Na pikniku v tábore Prameň (inak super miesto na svadobné zhromaždenie) bol Pán uctievaný spontánne. Boli ste spontánni. Vtedy ste slobodní. A kde je Duch Pánov... (tajnička: II.Kor.3,17). ☺

Na mieste, kde je sloboda, tam sa dobre cítia aj tí, čo Pána ešte nepoznajú. Na takomto mieste si kladú otázku: „Taká radosť...a bez piva?“ Takže drahí súrodenci, deň 13.09.2008 bol po dlhom čase, dňom našej slobody, ktorú tak veľmi potrebujeme na to, aby sme efektívne svedčili našim rodinám, príbuzným a priateľom. Lebo bez slobody niet radosť a kde nie je radosť, tam nevidno rozdiel.

Modlím sa, aby sme vedeli aj častejšie takto tráviť čas. Aby sme sa po práci tešili na spoločenstvo jedného s druhým. Aby sme sa radi navracali do toho kráľovstva Božieho, ktoré je medzi nami, už na tomto sve-

te a spočíva v,...spravodlivosti, pokoji a radošti v Duchu Svätom.”

braňo

SPRÁVY ZO SVETA

Pre švajčiarsku futbalovú hviezdu je Biblia rovnako dôležitá ako futbal

Futbalista švajčiarskej jedenástky Johan Vonlanthen vraví, že od doby svojho debutu ako futbalovej hviezdy na medzinárodnej úrovni prešiel hlbokými a zásadnými vnútornými zmenami. Uvedomil si, že za mnohé zo svojich úspechov na ihrisku vďačí svojej kresťanskej viere. Biblia je preňho rovnako dôležitá ako futbal. „Pred každým zápasom ďakujem Bohu a modlím sa. Na futbalovom poli nachádzam v Bohu silu. Viera mi pomohla stať sa novým človekom. Vďaka Ježišovej prítomnosti v mojom živote, som bližšie k Bohu”, povedal Vonlanthen pre švajčiarsky denník Le Matin, keď hovoril o európskych futbalových majstrovstvách Euro 2008, ktoré sa v júni zakončili v Švajčiarsku a Rakúsku.

„Nasledovať Ježiša vo virtuálnom priestore“

Internet sa v dnešnej dobe rozvinul natoľko, že sa stal sociálnou sieťou, kde si jednotlivci i inštitúcie môžu navzájom vymieňať myšlienky a nápady prostredníctvom textu, zvukov či obrazov. Internet týmto ponúka príležitosti, ale tiež výzvy aj pre cirkvi. Možnosťami využitia internetu a ďalších elektronických médií sa zaoberala 13. Európska kresťanská internetová konferencia 13. – 17. júna v Lyone vo Francúzsku. Účastní-

ci, ktorí prišli z krajín od Islandu až po Rumunsko, sa na nej podelili o svoje pohľady na to, ako by cirkvi mali, slovami jedného z hlavných prednášateľov „nasledovať Ježiša vo virtuálnom priestore”. Medzi projektmi, ktoré účastníci na konferencii predstavili, bol napríklad interaktívny virtuálny kostol pre deti, ktorí na internete pripravili Fíni, či program pastorálnej starostlivosti prostredníctvom emailov a sms-iek, ktorý využívajú vo Švajčiarsku.

V Poľsku zakázali reklamu, ktorá urážala náboženské ctenie

Poľská firma vyrábajúca odevy musela zastaviť celonárodnú reklamnú kampan. V reklame zobrazovala tinedžerov v sexuálne vyzývavých pózach s ružencom, ktorý katolícki veriaci používajú pri modlitbách. Reklamu oficiálne odsúdila Poľská etická komisia pre reklamu. „Toto bola reklama, voči ktorej protestovalo najväčšie množstvo ľudí za niekoľko posledných rokov”, povedal novinárom 9. júna vo Varšave Konrad Drozdowski, riaditeľ etickej komisie. „Okrem 280 oficiálnych sťažností a niekoľko desiatok petícií, sme dostali stovky emailov a listov a viac ako 500 telefonátov. Samotná táto reklama vyprovokovala viac protestov ako všetky ostatné za niekoľko rokov.”, doplnil. Odevná firma bola prinútená reklamu stiahnuť.

Ekuména vo svete 26/08

Konferencia metodistickej mládeže

31.10. – 2. 11. 2008

Jihlava

Motto: To najlepšie zo všetkého je, že Boh je s nami! (John Wesley)

Slovom poslúžia: Barnabas Mam z Kambodže, Honza Zajíc a Braňo Schmogrovits.

Samozrejme nebudú chýbať chvály, modlitby, umelecké vystúpenia a semináre na rôzne témy.

Foto:
P i k n i k
v Častej

DIALÓG KATOLÍKOV A METODISTOV

ROZHOVOR

Monsignor Donald Bolen pochádza z Kanady a je Rímsko-katolíckym kňazom. Od roku 2001 pracuje v Ríme v Pápežskej rade pre napomáhanie jednoty kresťanov.

Má na starosti ekumenický dialóg so Svetovou metodistickou radou a s Anglikánskym spoločenstvom.

Katolícku cirkev reprezentuje takisto aj na medzinárodných stretnutiach, ktoré pripravujú materiály pre Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Popri činnosti v rámci Pápežskej rady pre jednotu prednáša ako asistent v rámci Ekumenickej sekcie na Pápežskej Univerzite Svätého Tomáša.

Monsignor Bolen, v rámci Pápežskej rady pre napomáhanie jednoty kresťanov ste hlavnou zodpovednou osobnosťou za dialóg Katolíckej cirkvi s Metodistickou cirkvou. Čím sa dialóg zaoberal počas svojej histórie? Aké boli jeho hlavné témy?

Dialóg medzi metodistami a katolíkmi sa začal v roku 1967, veľmi krátko po skončení 2. Vatikánskeho koncilu. Katolícka cirkev vedie dialóg so Svetovou metodistickou radou, ktorá združuje 76 rôznych metodistických cirkví z celého sveta. Každých 5 rokov vydávame spoločný dokument. Počas posledných štyroch cyklov týchto „päťročníc“ boli témy dialógu najmä z oblasti systematickej teológie: hovorili sme o apoštolskej viere, o zjavení a Božom Slove, o učiteľskej autorite cirkvi a potom o náuke o cirkvi – aká je podstata a misia cirkvi.

Čo považujete za najväčšie úspechy? V ktorej oblasti sa vám podarilo najviac priblížiť v rámci spolupráce s metodistickými veriacimi?

Jedným z hlavných úspechov vo vzťahu medzi metodistami a katolíkmi bolo, že v nedávnej dobe sa členské cirkvi Svetovej rady metodistov pripojili k Spoločnému vyhláseniu o učení o ospravedlnení, ktoré podpísala Katolícka cirkev a Svetový luteránsky zväz v roku 1999. Takže metodisti sú teraz naplno súčasťou jednotnacej dohody o ospravedlnení, ku ktorej sme dospeli. Ďalšia oblasť zhody, kde sme pokročili, bol pohľad do minulosti v rámci liečenia spomienok. Rozpoznali sme a vidíme osobnosti z dejín druhého spoločenstva v novom svetle. V roku 2003 oslavovali metodisti 300. výročie narodenia Johna Wesleyho a minulý rok 300 rokov od narodenia Charlesa Wesleyho. Pri obidvoch príležitostiach kardinál Kasper v mene Pápežskej rady pre napomáhanie jednoty kresťanov vydal vyhlásenie alebo kázal na slávnostnej bohoslužbe. Poukázal na množstvo veľmi dobrých vlastností a darov pre celú Cirkev Kristovu, ktoré k nám prišli prostredníctvom života a učenia bratov Wesleyovcov, v prípade Charlesa aj prostredníctvom piesní, ktoré zložil.

Okrem dialógu so Svetovou metodistickou radou ste zodpovedný za dialóg Katolíckej cirkvi s Anglikánskym spoločenstvom. Obidva spomenuté dialógy sa v niekoľkých posledných rokoch rozhodli posunúť trochu dôraz. Namiesto toho, aby začínali nové témy, spoločenstvá sa podujali k akejsi žatve predchádzajúcich výsledkov. Pápežská rada pre napomáhanie jednoty v tomto duchu pripravuje v týchto mesiacoch dokument o dialógoch, ktoré vedie s viacerými protestantskými spoločenstvami. Čo je cieľom týchto úsílí?

Áno, ako ste správne poznamenali, obidva dialógy – dialóg Katolíckej cirkvi so Svetovou metodistickou radou aj dialóg s Anglikánskym spoločenstvom si vo svojich najnovších dokumentoch položili otázku, aké sú praktické podnety, ktoré prirodzene vyplývajú zo stupňa zhody vo viere, ktorý sa nám prostredníctvom dialógu podarilo dosiahnuť. Išlo nám v skutočnosti o prijatie výsledkov dialógov. Cieľom dokumentov, ktoré sú výsledkom dialógov, nie je aby sa na nich len hromadil prach v policiach knižníc, ale aby skutočne premenili cirkvi, ktoré sú v spoločnom dialógu zapojené. Je to však dlhý a pomalý proces. V mnohých prípadoch tieto dokumenty neprešli nejakým formálnym procesom prijatia. Napriek tomu dúfame, že cirkvi dokumenty študujú a vnášajú ich výsledky do svojho života. Naše úsilie, ako ste povedali - v istom zmysle zožať výsledky dialógov, je snahou identifikovať centrálné body, na ktorých sme sa zhodli v rámci rozhovorov s anglikánmi, metodistami, evanjelikmi a reformovanými, a povedať jasnejšie, ako to bolo povedané doteraz, čo sme v celom tomto súbore dvojstranných dialógov dosiahli.

Boli ste za Katolícku stranu zodpovedný za prípravu a dohľadanie nad materiálmi, ktoré sa každoročne pripravujú pre Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Materiály spoločne pripravuje Pápežská rada pre napomáhanie jednoty kresťanov a Komisia Viera a poriadok Svetovej rady cirkví. Táto Vaša úloha Vás pred niekoľkými rokmi priviedla i do našej krajiny, na Slovensko. Ako sa tieto materiály pripravujú a aká je úloha Pápežskej rady v tomto procese?

Každý rok sa striedame v tom, že jeden z nás

požiada určitú krajinu, presnejšie ekumenickú skupinu v nejakej krajine, aby pripravila prvý koncept materiálov. Ekumenická skupina v tejto krajine pripraví návrh bohoslužby a zamyslení na 8 dní – na každý deň oktávy modlitieb za jednotu kresťanov. Takisto pripraví text o ekumenickej situácii v ich krajine. Komisia pre vieru a poriadok alebo Pápežská rada pre napomáhanie jednoty potom zvolajú medzinárodné stretnutie, kde sa materiály zrevidujú a pripraví pre medzinárodné použitie. Po ich schválení ich potom Komisia pre vieru a poriadok pošle všetkým členským cirkvám Svetovej rady cirkví a Katolícka cirkev ich rozpošle všetkým biskupským konferenciám so žiadosťou, aby sa miestne ekumenické skupiny pozreli na tieto materiály a upravili ich podľa miestnej situácie a lokálnych možností a potrieb. Materiály teda prejdú niekoľkými štádiami úprav a korekcií, s nádejou, že sa potom na rôznych miestach po celom svete modlíme všetci za spoločné záujmy, a naše modlitby majú spoločné zameranie, ale každá s miestnym stredobodom, a s miestnym odtieňom podľa lokálnej ekumenickej situácie v každej krajine.

Vaša služba v Pápežskej rade pre napomáhanie jednoty kresťanov sa o niekoľko týždňov skončí. Kam povedú Vaše kroky z Ríma? Budete aj ďalej zapojený do práce pre jednotu kresťanov, a snáď naďalej i na medzinárodnej úrovni?

Ďakujem. Pracoval som v Pápežskej rade pre napomáhanie jednoty kresťanov sedem rokov, od leta 2001. Bolo veľkou výsadou môcť byť zapojený v medzinárodných dialógoch s anglikánmi a metodistami a spolupracovať na príprave textov pre Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Vraciam sa do svojej diecézy v arcidiecéze Regina v Saskatchewan v Kanade. Teším sa na to, že budem doma. Som si istý, že budem pokračovať v práci na ekumenickom poli. Som hlboko presvedčený o dôležitosti práce pre zmierenie medzi kresťanmi. Som takisto presvedčený, že i vtedy, ak sú vzťahy zložené a výsledky dialógov sa zdajú byť skromné, je nesmierne dôležité, aby kresťania pokračovali v hľadaní spoločných ciest, aby spolu pracovali, spolu sa modlili, spolu študovali, aby spoločne vydávali svedectvo a pracovali na misii, a tiež, aby pokračovali v dialógu, ktorý smeruje k úplnému zmiereniu. Čo sa týka mojej vlastnej úlohy v tomto veľkom diele Ducha Svätého, to ponechávam v Božích rukách. Musím však zopakovať, že to bola úžasná skúsenosť pracovať v posledných rokoch tu na tomto mieste.

Ďakujeme veľmi pekne za rozhovor a želáme všetko najlepšie do Vašej budúcnosti.

*Eva Guldánová,
Ekumenická rada cirkví v SR*

23. septembra 2008 sa konal v Seredi v priestoroch zboru ECM seminár pre spolupracovníkov ECM, s témou: **Vedenie a vodcovstvo**. Prednášal br. Mgr. Wilfried Bolay z Nemecka. Seminár je súčasťou cyklu školení ECM s názvom „Advanced Leadership Training”, sponzorovaný organizáciou Mustard Seed Foundation. Každý poslucháč dostal materiál, kde je v bodoch zhrnuté všetko, čo sme od nášho lektora počuli naživo. To bolo dobre, lebo sme si mohli k jednotlivým bodom písať ešte aj ďalšie myšlienky. Oslovilo ma, keď br. Bolay hovoril o tom, ako by každý služobník mal mať jasný obraz o sebe, odkiaľ prichádza, čo malo rozhodujúci vplyv na formovanie jeho života a služby. Hovorili sme o využívaní času, rozdeľovaní úloh, o rôznych daroch a typoch služobníkov.

Čas prebehol rýchlo, myslím, že sme mali všetci z tohoto školenia úžitok. Aj keď cesta najmä na východ bola veľmi dlhá, ten čas, ktorý sme spolu ako kolegovia a spolupracovníci strávili je veľmi dôležitý. Vďaka patrí aj seredskému zboru, kde sme boli vlastne všetci hosťami.

Podobné spoločné stretnutie budeme mať v Jenkovciach 5.- 6. decembra, pastoračné stretnutie, kde budeme hovoriť na tému „Pastoračná starostlivosť o dospelých”.

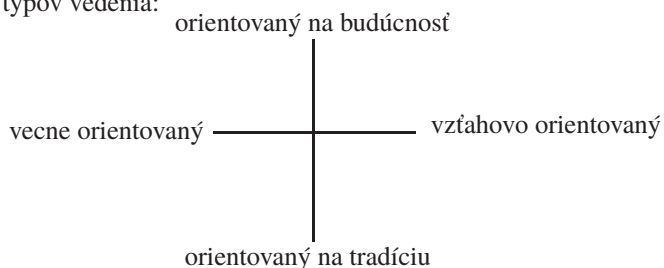
Robert Zachar

Napísať sumár na pol strany z toho, čo sme počuli na seminári o zásadách vedenia zboru, by bolo naozaj veľmi ťažké. Preto si vyberiem len zopár myšlienok.

Často očakávame a chceme, aby kazateľ bol „zázračné zviera”, zviera, ktoré znáša vajcia ako sliepka, nesie vlnu ako ovca, dáva mlieko ako krava a má chutné mäso ako ošípaná. Problém je v tom, že také zviera neexistuje. Môže teda kazateľ robiť v zbore všetko? Nie, pokiaľ chceme, aby zbor rástol a rozvíjal sa. Je dôležité úlohy a služby v zbore delegovať. Pre rozvoj zboru je tiež dôležité, aby kazateľ nežil v rezignácii. Typickými znakmi rezignovaného prístupu je myslenie typu: „to nemá cenu”, „viem, že to nič neprinesie”, alebo „vždy to takto bolo”. Práve naopak, duchovný vodca potrebuje mať víziu – „Kde bude tento zbor o 5, 10 rokov?” V Nemecku majú jedno príslovie, ktoré znie: „Neviem, kam idem, ale budem tam rýchlo”. Ak toto príslovie v praxi uplatňujeme na zboroch, výsledok nebude rásť, ale stagnácia a zánik. Dve najtypickejšie vety zomierajúcich zborov sú: „Toto sme nikdy nerobili”, a „takto sme to vždy robili”. A potom zbor zomrie.

Pre duchovného vodcu je veľmi dôležité poznať charakteristiku 4 typov vedenia:

Typ človeka, ktorý je vo vedení orientovaný na budúcnosť, má tieto charakteristiky:

- je to vizionár
- ráta s Božími zaslúbeniami pre dnešok, pre teraz
- rozvíja koncepty pre budúcnosť
- má málo porozumenia pre ľudí orientovaných na tradíciu
- keď sa jedná o to KAM smerujeme, jeho názor je nenahraditeľný

Typ človeka, ktorý je orientovaný na vzťahy, má tieto charakteristiky:

- hovorí: o tom sa ešte musíme porozprávať, a ešte raz sa o tom musíme porozprávať

- vie druhých povzbudzovať a prosieť
- stará sa o dušu človeka, nechce nikoho vynechať
- nevie sa dobre presadiť a robiť rozhodnutia
- nikomu by neublížil
- keď sa jedná o to AKO máme niečo robiť, jeho názor je nenahraditeľný

Typ človeka, ktorý je orientovaný na vec, má tieto charakteristiky:

- je kompetentný vo vecných záležitostiach a keď sa jedná o princípy
- vie robiť rozhodnutia, prechádza od sna ku skutku, on chce svoj sen žiť
- málo dá na pocity, starosti a práva druhých
- zdĺhavé prosenie a čakanie ho znervózňuje
- keď sa jedná o to ČO máme robiť, jeho názor je nenahraditeľný

Typ človeka, ktorý je orientovaný na tradíciu, má tieto charakteristiky:

- chce naviazať na skúsenosti z minulosti
- pozná dejiny a chce sa pridržať toho, čo sa osvedčilo
- keď sa jedná o náuku je dôkladný
- snaží sa nejednať príliš rýchlo a tak sa ľahko môže stať, že prepasie „kairos” – príhodný čas
- jeho protikladom je typ orientovaný
- keď sa jedná o to ODKiaľ prichádzame, jeho názor je nenahraditeľný.

Všetky opísané typy osobností sú rovnocenné, ale veľmi rozdielne. Do vedúceho tímu potrebujeme všetky 4 typy osobností, aby tam nastala rovnováha, i keď každý nemusí byť úplne vyhradený typ, môžeme byť niečím medzi jedným a druhým. Pokiaľ sú v tíme len osobnosti orientované na budúcnosť, prichádza chaos. Pokiaľ sú tam len osobnosti orientované na vzťahy, nič sa nedeje, pretože títo ľudia čakajú, kým sa nezapojí úplne každý a nikdy nikoho nechcú vynechať. Pokiaľ sú tam len osobnosti vecne zameralné, v zbore vládne chlad. Ak vedúci tím pozostáva len z osobností orientovaných na tradíciu, zbor sa nepohne vpred ani milimeter.

Žiaľ každý človek má tendenciu vyberať si do tímu ľudí, ktorí sú podobného zmýšľania ako on sám. Avšak potom si dobre rozumieme, ale nič sa nedeje. Umenie vedenia je počúvať a vedieť viesť všetky 4 typy osobností.

Pamätajme na to, keď rozhodujeme o tom, kto budú vodcovia v našom zbore, keď na konferencii rozhodujeme o tom, kto má byť pravou rukou kazateľa a spolu s ním viesť náš zbor. Kazateľ nie je zázračné zviera, potrebuje pomoc, a potrebuje vyvážený tím spolupracovníkov.

Lenka Procházková

Myšlienky zo stretnutia

- * V starštví by mali byť tí, ktorí majú duchovný dar vedenia.
- * Úlohou vedúcich je mať pre zbor víziu, viesť ďalej, dopredu, nie rezignovať.
- * Zbor nepotrebuje veľkého šéfa (Guru), ale tím duchovných vodcov, ktorý je zložený z ľudí a vzájomne sa dopĺňa
- * Najdrahšia investícia je spolupráca s ostatnými pracovníkmi.
- * Pochvala nestojí nič, ale otvára srdce.
- * Viedeme zbor, ale nevládneme. Vedúci je slúžiaci. Moc a vládnutie je falošné vedenie.
- * Duchovní vedúci musia vidieť pastoračné problémy ľudí. Konflikty musíme riešiť, nie ich zamiesť pod koberec.

MB

Stretnutie stanovákov

8.- 9. 11. 2008 ECM Sereď

Téma: Kristus - život náš

Vzdelávacia konferencia EQUIP

25. 11. 2008 Bratislava – Bernolákovo

27. 11. 2008 Košice

Témy: Vodcov srdce, Delegovanie, Päť úrovní vedenia, Strategické plánovanie, Ťažké rozhodnutia, Duchovné dary.

Cieľom EQUIP je vychovávať kresťanských vodcov, ktorých služba bude efektívne prispievať k rastu Cirkvi ako Kristovho tela na celej zemi.

Pastorálka ECM

5. – 6. 12. 2008 Jenkovce

EKUMENICKÁ BIBLIA

Vážení bratia a sestry v Pánovi, v týchto dňoch sa na pultoch kníhkupectiev opäť objavuje kompletný slovenský ekumenický preklad Biblie. Po uvedení titulu v decembri minulého roku bola Biblia okamžite vypredaná. Vďaka našim ochotným spolupracovníkom, dobrovoľníkom, darcom, horlivým čitateľom, no najmä odbornému prekladateľskému tímu sme mohli v týchto dňoch všetkým priaznivcom tohto titulu ponúknuť jeho prvé opravené vydanie. Súčasne Vás s radosťou informujeme, že vydanie Biblie s deuterokanonickými knihami získalo schválenie Konferencie biskupov Slovenska. Kniha vychádza v klasickej koženkovvej, ale aj exkluzívnej koženej väzbe.

Veríme, že aj táto Biblia bude slúžiť rozvoju ekumenizmu medzi všetkými slovenskými hovoriacimi kresťanmi na celom svete.

PaedDr. Tatiana Kamenská
riaditeľka spoločnosti
Slovenská biblická spoločnosť,
Mlynská 43, P.O.BOX 4,
974 09 Banská Bystrica 9
www.bible.sk

Nová kresťanská stránka,
vznikla len nedávno a založil ju človečik so zrakovým postihnutím.

www.svetlonevidiacim.sk

Kvetka

Blahoželanie

Brat Edo Čisár zo zboru Bratislava - mesto sa 29. 9. 2008 dožil významného jubilea, 70 rokov. Blahoželáme Vám a prajeme, aby ste mohli i v nasledujúcich rokoch svojho života prežívať Božiu blízkosť a čerpať od neho sily na každý deň.

KRÍŽOVKA

Správne dokončenie tajničky z minulého čísla „Zjavil sa mi Hospodin: Miloval som ňu večnou láskou, preto ...som ti tak dlho zachoval milosť“. Správne riešenie poslali Marika a Michal Škrivánkovi z Košíc a vyhrávajú Inštalčné CD Zoner photo studio + slúchadlá. Blahoželáme. Radi odmeníme niekoho za tajničku v tomto čísle. Píšte na adresu redakcie do 30.10.2008

Plesanie pôsobíš tam (tajnička).						plúžili	chovateľ sovy	1	anglický mys
Autor: Ringo	biblický more-plavec	2	pracovník v dokoch	Pomôcky: azyl, Ina, sitina, Omán	tu máš	malá os	poľ.plošné miery		
predložka (hore)				spoločenské skupiny (hov.expr.)					
oddelenie zahranič. obchodu				obchod.dopr. spoločnosť francúzsky atol					
Ema (dom.)				dán.zen. meno (Eliška)					
				Oskár (dom.)					
Pomôcky: Asad, Anaa, Aken	časť dňa					Inter.Assoc. of Volcanology	vytepáva		značka zapaľov. sviečok
mladé lesné dreviny z náletu	vybuchuj. hviezda								
všetko v poriadku			nemecké sídlo					tam	
			pokladňa (hovor.)					šachová figúrka	
športová taška				opodiaľ (čes.)					
				venovala					
nástupca Násira				štátny majetok					orgán čuchu
				druh trávy (bot.)					
Pomôcky: Ayre, Osko, Araver	dvakrát znížené a					arabský sultanát			
	vôkol					súlád			
udrel po hlave						český súhlas			
						hromada			
EČV Košíc			útok					symetrála	
			Dietlova hrdinka					kopanica	
orgány zraku				modla					rýp
				4 rímsky					hliník
vodca proletariátu						skupenstvo vody			
náš rázovitý kraj						útočisko, útulok			

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 19,50 Sk (0,7 EUR)+ poštovné. (Cena je prepočítaná na základe konverzného kurzu 30,126 SK/Euro)
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank: 6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ